

473 20
O R A T I O

I N A V G V R A L I S

I N

R E G I O P O S O N I E N S I

A R C H I G Y M N A S I O

H A B I T A

A

G E O R G I O S Z K L E N Á R

ARCHIDIOECESIS STRIGON. PRESBYTERO, PROFESSORE
HUMANITATIS CLASSIVM SENIORE, ET
PRODIRECTORE.

DIE VII. NOVEMBRIS

ANNO MDCCLXXVII.

P O S O N I I,
TYPIS IOANNIS MICHAELIS LANDERER.

OF THE

IN THE

IN

RECORDS

AT THE

IN

AT THE

AT THE

AT THE

AT THE

AT THE

AT THE

AT THE

um rationem educationis, totius-
que rei literariae auspiciatissimis
initiiis, summa omnium concordi-
que gratulatione, et insigni Patriae iuuentu-
tis emolumento per Regnum Hungariae re-
cens introductam, iamque linguis et ore o-
mnium celebratam intueor: video necessitu-
dinem mihi quandam esse impositam, ut
meo imprimis, tum eorum, qui pari mecum
docendi munere funguntur, denique vniuer-
sae iuuentutis nomine, ipso hoc felicissimo
apertorum Gymnasiorum die, quo ad uber-
rimos scientiarum fructus legendos ingredi-
mur, pro singulari hac, ac prope diuina in-
stauratarum per Hungariam literarum bene-

ficentia Magnae THERESIAE publicae gratiarum actionis debitum persoluam.

Quod argumenti genus quanquam a temeritate audaciaque longe abesse non videatur propterea, quod et Personae, cui gratiae sint agenda, Maiestas ac dignitas, et rerum dicendarum excellentia, copia, magnitudo oratorem poscant, qui sic caeteros vincat eloquentia, vique et vbertate dicendi, vt ipsa Augustissima Domina istius beneficii magnitudine non solum caeteros mortalium, sed etiam se virtutesque suas veteres superauit: tamen, cum aequissimum sit, vt, qui plurimum debet, etiamsi reddere non possit, quantum debet; velit tamen, quantum potest, non putauit audaciae notam me incurfurum, si exquisita M. THERESIAE in literas munificentia abreptus excurram in latepatientem campum, et in hac imbecillitate ingenii, vbertate allectus argumenti, plus etiam experiar, quam me assequi posse confidam.

Quam-

Quamquam nisi experirer, auderemque, culpandus magis videar, quam si tacerem. Quis enim in tanta, tam inusitata, inauditaque M. THERESIAE clementia, in tam singulari, ac paene diuina in omne genus hominum beneficentia ea praesertim, quae pietas exigit, et amor imperat, non audeat dicere? quis tantum hoc, tam longe lateque difusum instauratarum literarum beneficium, hanc tam exquisitam, tam numeris omnibus absolutam rei literariae rationem felicibus Augustae auspiciis natam pro vectamque tacitus praeterire possit?

Itaque non tam, ut culpam audaciae a me remoueam, laborandum est, quam ut digna argumento, digna loco, digna MARIAE THERESIAE munificentia; ea denique mihi contingat oratio, quae hoc quaecunque animi, officii, pietatis, gratiarum actionis, ac, si fas est dicere, amoris vectigal dependat, et pro virili exequatur. Hoc adeo erit mihi hodie coram vobis agendum, in eo omni animi ac virium contentione eniten-

dum. Hoc enim M. THERESIAE beneficium, quo instauratas per Hungariam, auctasque et nova rei literariae ratione ornatas scientias laeti intuemur; vndequaque est magnum, vndequaque illustre; est nempe illustre in se, illustre in suis, quae inde nascentur Reipublicae, commodis, quod erit geminum orationis et gratiarum actionis caput.

Magnum dico et illustre instauratarum literarum beneficium. Illustre in se: quia Regii et incredibilis in nos amoris monumentum; illustre in nascituris Reipublicae maximis vtilitatibus, quia reuera praecipuum omnis communis felicitatis fundamentum.

Verfanti in tam grandi, copiosaque materia favebis imprimis Exc. Comes, neque aures tuas mea reformidabit oratio. Non equidem ignoro, quam sublimis sit ingenii tui sagacitas, quam copiosae scientiarum Diuitiae, quanta sermonis elegantia; at idem
ego

ego scio, quae tua est cum summa animi excellentia coniuncta humanitas, Oratori tenui veniam facile concessurum, nec ita quam exquisitè, quam ut pie dicemus, spectaturum, tum vos priuatis titulorum publicisque ornamentis Clarissimi A. A. pro insigni vestra beneuolentia dicentem patienter sustinebitis.

Vt solis in orbe; ita Regum in terris splendore insignia, utilitate illustria semper exstiterunt benefacta. Ille lucem caloremque ortu suo rebus vniuersis affundit; hi in communem nati felicitatem, quas res beneficentia sua complectuntur, omnes simul nouo quodam vigore, splendore certe ac honore donant singulari: Atque inde, ut sol caeteris Coeli fideribus amoenius splendidiusque lucet, sic Regum beneficia in subiectos populos effusa, omnium aliorum muneribus, gratiora illustrioraque vel eo, quia Regum sunt, esse consueuerunt. Quod si praeterea ad Regum beneficia illud accedat, quod a magnis rerum gestarum gloria Prin-

cipibus, quod ab optimis Patriae Parentibus, quod plene cumulateque, et ex amoris imperio proficiscantur, si inquam haec illis adiungantur, tum vero et genere ipso singularia, et magnitudine praecipua, et exquisito quodam splendore conspicua in se esse confueuerunt.

Quo constituto facilius mihi est aditus ad id, quod primum proposueram ostendendum. Etenim ampla haec ornamenta scientiarum, quae noua rei literariae ratione in Regnum Hungariae recens inuecta sunt, hoc ad omnem magnificentiam apparatus Academiarum et Gymnasiorum decus, hoc inquam totum ornatarum literarum beneficium a quali Principe est profectum? a Magna nempe **THERESIA**, ad quam sic animorum grandium corporisque ornamenta, sic belli pacisque laudes ac decora cumulate superi detulerunt, ut Magnae Principis cognomentum omni ex parte dignissime sustineat, quae mox principio auspicati Regiminis quinque potentissimos hostes virtutis opinione inuictos, suo pte

fuopte ingenio cum pace tum bello metuen-
dos, vno vix reliquo Pannoniae Regno suf-
fulta, virtute et felicitate admirabili vicit,
prostravit, triumphavit, cuius indefessum in
ornanda dilatandaque Religione studium, quo
praecipue Diuus Stephanus inclaruit, pru-
dentia in ornando gubernandoque Imperio,
qua maxime Augustus praestitit, sapientia
in ferendis stabiliendisque legibus, quae
Iustiniano tribuitur, Consilium in constituen-
da Militia, quae de Hadriano praedicatur,
magnificentia, qua semiramis eminebat, san-
ctimonia, qua Helena imperium illustravit,
caeteraeque plane admirabiles et Regiae vir-
tutes tantae sunt, vt quae alios diuisae ma-
gnos reddidere, hanc coniunctae maximam
merito efficiant.

Sic tamen eadem rerum gestarum glo-
ria maiestateque virtutum est magna, vt si-
mul sit optima Patriae Mater. Miserum
me! qui nullam tantam reperio eloquentiam,
vt istud disertius explicatum dem, quod non
tacite, non abscondite, sed palam, in luce,

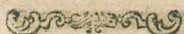
in conspectu omnium, voce, gestuque, librisque, et paginis omnibus omnes confitentur. Quis enim ex omni genere, conditione, statuque reperitur, qui non nunc se natum, non praesentium temporum usura frui gloriatur, et gaudio triumphet? Quis est, qui priuatos etiam inter parietes, ubi nulla fingendi necessitas, non saepius Matrem, quam Dominam, aut Augustam appellet? nec mirum sane: Miti enim scepro, et clementi plane imperio asueti rerum ab Augusta gestarum gloriam, titulosque non armorum strepitu, non Urbium, & Prouinciarum vastitate, non profuso populorum sanguine, sed munificentia, mansuetudine, benignitate et orta inde gentium felicitate metiri didicimus. Hinc illustres illae et amoris plenae Matris optimae appellationes, quas non metus, non assentatio a nobis extorsit, sed amor latere nescius, erumpere gestiens, et immortalia eius in Vngariam promerita, quibus nec modum ponit, nec numerum statuit, ab omnibus expresserunt.

Et

Etenim ut silentio praeteream plenas illas amoris voces, quibus carum sibi et dilectum Hungariae Regnum palam, et identidem significauit, vt tota mole mentis, toto consiliorum nisu procuratam ciuium felicitatem non praedicem, vt innumera, et ad omnem magnificentiam commoditatemque exacta, quae educandae, et ad magna formandae Hungarae iuventuti posuit, contubernia non enumerem, quae loca, quae so, vnquam contigit, quae non amoris beneuolentiaeque vestigiis impresserit? quem conspectu dignata est, quem simul non recreauerit? quem alloquio impertiuit, quem Tito humani generis deliciis maior non beauerit? Tito dico maior, imo melior, talisque populorum Parens, qualem nulla antea antiquitas effingere potuit, omnis nobis posteritas inuidebit.

Sed non ego praedicandis his diutius immorabor, nec comprehendam ea orationis nostrae angustias, quae finibus Regni non contenta per vicinas, per vltimas orbis terrarum

rum partes iam dudum peragrarunt. Ad ipsum, literarum beneficium festinat oratio, quod ita plenum, cumulatūque, et numeris omnibus absolutum est, ut nihil ad ornamentum Regni Hungarici neque maius dari, neque illustrius cogitari possit.

Quid enim in vniuerso orbe disciplinarum, quid in rebus diuinis, atque humanis, quid in Coelo atque astris? quid in herbis ac metallis? quid in illo immenso rerum Phisicarum et Mathematicarum circuitu? quid in commertiorum, agriculturae, et totorum humanorum genere? quid in homine, quem paruum veluti mundum esse dixerunt, cognosci unquam, aut percipi potest? aut quid alibi unquam rarioris est et reconditioris doctrinae, quod in Hungaria immortalis **MARIAE THERESIAE** beneficio firmum, conspicuumque domicilium non habeat?

Cogitabitis Theologiae mysteria? ibi in diuinarum literarum interpretatione triumphat Hieronymus, in arcanorum sensuum expo-

expositione regnat Augustinus, in subtiliori veritatum disquisitione tota veneranda Patrum cohors dominatur. Cogitabitis Philosophiae arcana, Aestheticam, Politicam, Historiae sacrae ac profunae omnigenae deductam perpetua serie ab incunabulis orbis notitiam? nihil in his exquisitum, nihil novum et vtile, nihil eruditionis omnique doctrinarum genere conditum reperietis, quod hic omnibus non pateat, quod non mirifice enitescat, non discientium commodo, desiderio, ornamento deferuiat.

Vultis Iura commemorem, naturae, gentium, ciuile, Imperiale, ac publicum, Hungariae proprium, sacratius denique Canonikum? vultis per omnes Medicorum facultates, perque caeteras artes, quibus aut pacis ornamenta retinentur, aut belli pericula propulsantur, festina decurrat oratio? nullam omnium scientiarum artiumque partem reperietis, quae vel a nobilissimis gentibus ad nos traducta, vel cura et liberalitate MARIAE THERESIAE adaucta non fuisset.

Quod

Quod si praeterea methodos tradendi, si subsidia discendi, et in animos scientias inferendi ante oculos proponatis, animadvertetis profecto beneficium instaurationis literarum vndequaque cumlatum, plenum, atque omni ex parte absolutum esse.

At vero hoc ipsum tam amplum, tam late patens beneficium, hanc tam bene institutam Doctrinarum rempublicam ex singulari, quod omnis beneficentiae caput est, in nobilissimam Hungarorum gentem amore optima Patriae Mater ordinavit. Nam quamquam Principum Munificentia, optimorum Procerum vigilantia, et indefessa virorum doctissimorum industria inde a longissimo tempore in omni doctrinarum genere exquisitos viros numeraremus; omnisque res literaria in Hungaria mire floreret, maioribusque in dies accessionibus locupletaretur: tamen has ipsas scientiarum diuitias optima Patriae Mater non iam necessitate, quam ignorantia imposuisset, non miseratione, quam ruditas conciuisset, sed incredibili in Regnum Hungariae

riae amore, altius enexit, doctrinas nouis
iisque praeclarissimis artibus auxit, rationem
studiorum methodis, commoditatibus, ordi-
neque optimo instruxit, atque istud, quod
caeteroquin amplum fuit, ita amplificauit,
vt neque omnes alii uno tempore, neque
omnibus temporibus vnus alius perficiendum
sperare potuisset. Quo quid ad splendorem
huius beneficii maius, quid magnificentius
esse potuit.

Fuit, fuit ista multorum Principum Di-
uina mens et sapientia, vt toto pectore,
viribus omnibus ad literas in suis terris am-
plificandas stabiliendasque incubuerint. Ex-
titerunt Ptolomaei et Philippi, qui inge-
nuis artibus vetustatis squallore deterfo
splendidiorum faciem viuidioremque indide-
runt, reperti sunt Constantini et Traiani,
qui natas apud se et vltro oblatas humanif-
sime tractarunt, et comiter semper accepe-
runt, non defuerunt Coruini et Ludouici,
qui ipsas in palatia ipsa aduocarunt, sibi-
que affidere continuo iusserunt: At MARIA
THERESIA Ptolomaeis munificentior, Cor-
uinjs

uinis sapientior non vnus alteriusue, sed omnium raro quodam liberalitatis exemplo fortunam ampliavit, et at maximum dignitatis fastigium euexit, quid? in ipsa etiam Regia collocavit, vt nunc demum regnare se intelligerent.

Quae cum ita sint: cum instauratarum in Hungaria a MARIA THERESIA literarum beneficium tam late sit porrectum, cum idem ex amoris imperio et quidem a tanta Principe proficiscatur, cuius gloriae domicilium orbis terrarum finibus terminetur; quis non videt illustre in se et dignitate Regium et amplitudine Augustum esse? nos quidem magnitudinis illius admiratione attoniti nullum tantum eloquentiae lumen videmus, quo dignis splendorem eius coloribus non dico illustrare, sed adumbrare possumus; tamen hoc Regii in nos amoris monumento gloriari, dum vita suppetet, nunquam desinemus, praecipue cum idem communis sit felicitatis fundamentum; quippe, quod

quod non in se solum; sed in suis quoque emolumentis illustrissimum sit.

Quo delapsus sum? quem dicendi campum ingressus, quam late diffusas huius studiorum beneficentiae vtilitates intueor? tot profecto ac tantae sunt, vt summam patiar ex ipsa copia difficultatem, et rerum flua impediat delectum. Nam Nobilitatis gloria, ciuium opulencia, Religionis incrementum, omnium denique felicitas ob oculos obuersantur, quae sic in hoc uno instauratarum literarum beneficii fonte continentur, ut merito illud in suis emolumentis illustre et communis felicitatis fundamentum appellemus.

A primo ordiamur. Quis summam hinc oriri Nobilibus gloriam in dubitationem traxerit? nam cum duo sint publicorum temporum genera, pacis alterum, alterum belli, cumque nobilium gloria in sago togaque sita sit, et utroque hoc Nobilitatis Virtus latissime excurrere, gloria nasci et crescere, maioriq̃ue in luce collocari debeat; dubitari non potest, omnia pacis bellicae ornamenta

ex hoc fonte haurienda, et omnium nobilitatis splendorum quasi semina inuectarum in Hungariam scientiarum monumentis esse consignata. Nam vt hanc partem priore loco attingamus, quis nescit principem in bellis esse consilio ac prudentiae locum, plurimum praeterea valere locorum cognitionem, opportunitatem, situm, castrorum metationem, consiliorum in periculis explicandis celeritatem?

Quis autem est, qui horum omnium notitiam scientiarum in Hungaria instauratarum studio comparari, certe quidem insigniter augeri, confirmarique non concesserit? nam Historia dum omnes armorum motus, consilia partium, victoriarum viam rationemque, euenta, et inopinatos casus ob oculos ponit; Geometria Geographiaque, et militares aliae scientiae dum partes omnes curate obeunt, fines, mediaque ab ovo persequuntur, nonne in Regionum situ pernoscendo callidum, in regendo expeditum, in prouidendo celerem, et omni ex parte idoneum Ducem effor-

formant? Quid? ipsae per se scientiae literaeque an non plurimum in bello momenti habent? an ignoramus celebre illud Regum Regis Agamemnonis votum, qui ut Troia facilius potiretur non Achillis aut Aiakis, sed Nestoris decem similes optabat sibi?

Iam vero pacis tempore quantam eadem Studiorum ordinatio nobilitati viam ad gloriam aperiatur, nemo non videt: ubi enim in tot distributa classes Philosophia vniuersa? ubi plures simili splendore ac dignitate virorum sapientissimorum conuentus? ubi tanta in legibus iurium decretisque explicandis industria? ubi aliarum pacis alumnarum artium maior vigor et copia florentior? ex quarum quotidiana interpretatione quantum emolumenti nobilibus praecipue accedat, quantum splendoris, existimationisque, cui tanta suppeditat dicendi facultas, ut satis pro dignitate exequatur? An non enim ex tot fontibus facillime haurient, quantum Principi, quantum Patriae ac sibi debeant, quomodo ciuibus iura describenda, quomodo legationes cum

laude gerendae, quomodo difficillimae quaeque res consilio regendae et virtute perficiendae sint? Itaque an non etiam planum exploratumque est apertissimum hac scientiarum inductione nobilitati iter patere ad gloriam?

De ciuium opulentia quid loquar? dabitis mihi opinor eam negotiatione non laboriosa illa et minus liberali, sed alia minime vulgari, nobili saneque quaestuosa comparari; in agriculturae praeterea fodinarumque diligentia cura amplissimas fortunas esse positas, nec esse alios ciuitatum Regnorumque nervos. Quis autem nunc omnium est, cui via ad ista exercenda tractandaque non pateat? quis est, cui munitissimum hoc opibus iter decurrere non liceat? quam copiose, quam nervose pertinentium huc artium praecepta tractantur, media exquiruntur, subsidia proponuntur? et quamquam in his multum rerum usus adiuvat, experientia praestat, indita quaedam a natura vis mentis valet, at has ipsas naturae opes, ars, doctrinaque plurimum excolit, certius, securiusque amplificat. Adiungite

gite his iam alias nobilissimas artes, adiungite omnes medicinae partes, videbitis profecto munificentia THERESIANA, qua tot artes ornauit, Regnoque intulit, illatam simul esse opum copiam, rerumque abundantiam.

Quae quidem eo vberioribus cumulabitur accessionibus, quod cum insigni Religionis cultu, incrementoque sit coniuncta. Huc enim reuera frequens illa rerum Christianarum in teneris mentibus instillatio spectat, vt Religionis amor iam a primis vitae incunabulis eas in omnium animis agat radices, quae per omnes aetatis gradus firmatae, neque rerum aduersarum tempestatibus cederent, neque blandientis aerae mollitie exarescerent; Huc omnium sacrarum historiarum, mysteriorum, doctrinarumque sacratiorum fontes reclusi sunt, vt puram Religionis veritatem omnibus vbertim haurire, eam aduersariis, si opus est, dilucide proponere, vndequaue remota procul omni asperitate verborum pugnaque propagare, et dissidentes animos

optatissimae vinculo pacis connectere, ac sanctitate foederis fociare liceat.

Abunde magnificeque tum ciuium opulentiae, tum Religionis incremento prouisum est, nunc, quod caeteroquin consequitur, felicitati omnium prouidendum. Duo sunt, quibus omnis omnium felicitas maxime innitur, virtus scilicet, et scientiae. Quod praeclare cum olim Mitilenaei intellexissent, eas, quas armis subegissent gentes, nulla alia mulctabant poena, nisi vt liberos suos omnino arcerent a literis, omne illis praesidium felicitatis sustulisse rati, si viam ad scientias obstruxissent.

Ex quo iam probe intelligitis, quid sibi MARIA THERESIA proposuerit, cogitandumque suscepit, cum tam illustribus, tam omnium aetati, ac conditioni accommodis Hungariam ornauit scientiis: felicitatem nimirum omnium quaesivit, felicitatem omnium inuenit, quam inuenisse non contenta, vt immortalem praestaret, sapientissimis omnes
studi-

studiorum alumnos deuinxit legibus eam demum diuturna felicitate fruituram rempublicam statuens, in qua bonae leges vigeant, boni mores colantur. Nam quales illae, quam sanctae planeque Divinae sunt leges? quam ad inferendam teneris pectoribus, ad acuendam virtutem idoneae! nouit illa, quid enim fugiat sapientissimam Principem, nouit inquam, vt in femente posita spes messis est, ita totius vitae expectationem ab educatione pueritiae pendere. Et quamquam ipsae literae tam arcto vinculo cum virtute nexae sint, vt haud sciam, an seiungi ulla vi possint; nam et sapientissimi Poetae cum caeteros omnes Deos Veneris imperio obediētes finxissent, in Mineruam modo et studiorum praesides musas nihil ei, nihil Cupidini iuris esse voluerunt; tamen prouida in maiorem omnium felicitatem Princeps distinctas pietati horas et omni honestati condiscendae, virtutisque in animos omnium propagandae assignauit, eoque praecipuas prouidentiae suae curas conuertit, vt legibus honorem, moribus adderet probitatem, propte-

pterea rerum omnium curam et prouinciam
iis demandauit Praesidibus, quorum Virtu-
tes in eminenti posita loco, scientiae mul-
titudine, praestantia, et omnigenae erudi-
tionis vbertate copiosae, res autem gestae
cum immortalis gloria vtilitateque publica
coniunctae communi omnium adsensu cele-
bratae fuerunt, quorum si priuata publicaue
titulorum ornamenta enumerare velim, dies
me pectusque deficiat. Et quis aut eius,
qui per Hungariam, aut eius, qui per Po-
soniensem Regionem supremo cum iure Rei-
publicae literariae praepositi sunt, excelsa
magnorum animorum decora, multiplices in-
geniorum dotes, reconditae eruditionis diui-
tias et exantlatos pro commodo omnium la-
bores pro virili exequatur? Id merito glo-
riamur, eos tales esse, qui pro auctoritate
cumulate possent, pro sua sapientia praecla-
re scirent, pro suo in Patriam creditaeque
Iuuentutis amore prolixè vellent eam ac-
curare felicitatem, quae late patente hoc
scientiarum campo, legum optimarum custo-
dia

dia et Religionis veneratione optime colligeretur.

Itaque quid reliquum fecit prouidentissimus Magnae THERESIAE animus, vt omnem beneficii per instauratas literas in nos impensi splendorem, vtilitatemque vel perficeret vel confirmaret? nihil certe tam grande, tam sumptuosum ac magnificum ad augendas, vel ornandas, vel etiam firmandas, ac stabiliendas praeclarissimas artes excogitari potuit, quod Tantae Principis sapientiam effugerit, liberalitatem fatigauerit, vicerit Magnificentiam. Huc curas maternas, huc sollicitudinem omnem conuertit, vt splendorem instauratarum, auctarumque scientiarum Maiestate nominis sui illiustraret, emolumenta earundem ad omne genus hominum extenderet.

O beneficium non modo splendore suo illustre, sed vtilitatibus etiam egregium! Dum nobilissima haec ciuitas, dum haec maenia, dum populi Hungarici nomen erit,

immortali omnium memoria viuet Magna THERESIA, linguisque omnium, et praedicatione celebrabitur, non solum ob exquisitam nominis sui magnitudinem, ob singularem ingentium virtutum multitudinem, obtestatum in nobilissimam Hungarorum gentem amorem; sed eo potissimum nomine aeternitatem consequetur, quod literas ad omnem splendorem excoluerit, ad omne ornamentum amplificauerit, ad omnem docentium et discientium commoditatem instruxerit, quod omnibus non vberrimos tantum, sed iuges, sed sempiternos gloriae, opulentiae, Religionis, felicitatis fontes cum disciplinarum omnium fontibus recluserit.

Reliquum est, ut pro tam Illustri beneficio Magnae THERESIAE eas gratias habeamus, agamusque, quas primarii huius Gymnasii ac bonarum artium literarumque Parenti beneficentissimae quam maximas deberi, summo omnium consensu ac solenni Religione profitemur. Numen aeternum deinde assiduis precibus pro longaeuitate tantae

tae Principis exoremus, omnem denique nostram doctrinam felicitatemque Augustae Matri acceptam feramus. Hoc initio, hoc in decursu, hoc in ipso vitae exitu profiteamur. Hocque tantum beneficium, vocibus assidius celebremus, firma, perpetua, debitaque memoria custodiamus, et quando eas agere gratias, quas volumus non possumus, eas saltem habeamus, quas possumus. Dixi.

27
 Principis exornatus, omnem dantibus
 totum doctrinam feliciterque Angliis
 statim acceptam ferunt. Hoc initio, hoc
 in doctrinam, hoc in ipso vixit propter
 erit. Hocque tantum beneficium, vobis
 vobis colimus, sumus, perpetua, debi-
 tatis vobis custodimus, et quando eas
 vobis erant, quas vobis non possimus,
 vobis vobis, quas possimus, vobis.

